

عنوان مقاله:

اصول اعطای کاربری مجدد به بناها و بافت های تاریخی مبتنی برافزایش کیفی فضاهای اجتماعی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

میثم قائدشرف - پژوهشگر دوره دکتری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوشهر، بوشهر، ایران

جمال الدین مهدی نژاد - دانشیارگروه معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه بافت های تاریخی (فرسوده) بخش عمده ایی از فضاهای شهرهای بزرگ را به خود اختصاص داده است. این فضاها اغلب در مرکز و هسته ی اصلی شهر قرار گرفته و از پتانسیل مناسبی جهت فعالیت های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و ... برخورداراست که با توجه به موقعیت قرارگیری می توان آن را به نقطه عطف و پر بارده جهت ساکنان همان منطقه تبدیل کرد و بستر مناسبی فراهم آورد. اغلب این بافت ها به دلیل بی تدبیری مسئولین به بافت های تاریخی فرسوده تبدیل می گردد. وسعت زیاد، قرارگیری در مکان مناسب شهری و وجود فضاهای زنده اجتماعی (فعال) در اطراف بافت صرف نظر از بناهای تاریخی و معماری که بیانگر هویت شهری است، می تواند زمینه مناسبی برای بقا و ایجاد پویایی را فراهم آورد. در دهه های اخیر توجه به احیا و دادن کاربری های مجدد به این بافت ها در دستورالعمل دولت و مسئولین قرارگرفته است. متأسفانه عدم وجود کارشناسان زنده و متخصص در شهرداری، سازمان میراث فرهنگی و استانداری نتوانسته است باعث تعامل میان ارگان های دولتی با خود و از سوی دیگر تعامل دو سویه با مردم شوند، لذا این مهم یکی از اساسی ترین عوامل شکست یا عدم موفقیت این طرح می باشد. مسئله مهم دیگر در احیای بافت ها توجه به افزایش کیفی فضاهاست. در این مقاله سعی خواهیم کرد در ابتدا با بررسی پیش نیازهای عوامل تاثیر گذار در احیای بافت و پس از آن چگونگی نحوه اعطای کاربری مجدد به بناها و بافت های بهترین راهکارها را در افزایش کیفی فضاهای اجتماعی ارائه دهیم. روش مورد استفاده در این مقاله از نوع توصیفی- تحلیلی می باشد.

کلمات کلیدی:

احیا، مرمت، اعطای کاربری، بافت تاریخی، افزایش کیفی فضاها، عوامل موفقیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/872904>

